

נכנע. הוא מקווה למצוא את דינה ולסלוח לה. הוא לא מוכן לדבר על תנאים. האיחוד המישפחתי חשוב לי יותר מכל, ואני מקווה שיעזרו לי בחיפוש!

בקובלנה? או, אולי, בלבב. מסתתרת לה, סנדו, אינו מתייאש. הוא אינו מרים ידיים, אינו

הבטיחה שהיא חוזרת. היא סיפרה לי שהיא נמצאת במצוקה כספית ושני ילדים חולים. כשגיריות הבטיחו שילוו לה כסף, כדי שתוכל לחזור. "דינה לא חזרה. משהו מוזר קרה לה בדרך מאלכ-סנדריה לקאהיר. אני בטוח שאירגון עויין עומד מאחורי המיקרה. לא יכול להיות שחמש נפשות מסתובבות כל כך הרבה זמן ואין מישהו שתומך בהם. לכל הארצות שלשם הם ברחו, אין הסכססגרה עם ישראל. משהו, כנראה, הכוין והדריך אותם. בארץ היו אנשים שהציעו לי לערב את המאפיה ולפעול במארוקו. אחרי שהייתי בקפ ריסון (שם ניסה ר"ר שיינפלד לעצור את אשתו ואת בניו, אך ללא הצלחה) אני מאמין שכל דבר אפשרי. שיינפלד שמר על קשר עם מישהו

כועסת וקוצפת. דייב לא הופיע לפגישה. דינה נעלה את הילדים כדי רת שכנה ונסעה לחברון. היא מצאה את דייב מבלה בחברת אשתו וילדיה. דייב שיקר לה. הוא סיפר לה שיחסיו עם אשתו מעורערים והוא מתכוון לנטוש אותה. בעת ההופעה של דינה כעסה אמו של דייב מאוד וגירשה את דינה בבוסטון. "כשהיא הגיעה הביתה, הרגשתי שמהו גרוע קרה. היא הסתגרה בחדרה במשך שבוע ימים. היא לא אכלה וטענה שהיא חולה. אני המשכתי לטפל בילדים. השכנים בביתו סיפרו לי, מאוחר יותר, שמדי יום דייב היה מופיע לדלת ביתו ובקול תחנונים מבקש את סליחתה של דינה. דינה סלחה לו." דינה פוטר מהעבודתה בגלל ההי

חשתי שבשבילי ובשביל הילדים הביקור יהווה אטרקציה. פגשנו את בני מישפחתו של דייב. הביקור נכרוך הותר רושם טוב על הילדים. אבל מה שעיצבן אותי, היתה תמור נתן של יאסר ערפאת שהתנוססה בסלון המישפחה מחברון. אני לא יכול לשכוח את התגובות האגרסיביות והשליליות של דינה כאשר בטלוויזיה הופיעה תמונתו של ערפאת. היא פשוט עזבה את החדר. הריעה שלה עליו היתה שלילית. "למחרת ניסיתי לדבר אל ליבה. שאלתי אותה איך היא יכולה להביא את הילדים ואותי לבית שבו מתנוססת תמונתו של ערפאת.

החיים השליו של המישפחה כמוסד, שבו טופלה המכונית המישפחתית. כחסכוניות המעטים הם רכשו מכרז נית אופל קדט לבנה (משנת יצור 1972): "הרכב היה ישן, ולכן, מדי פעם, היינו צריכים להכניס אותו לתיקונים". דינה, שלה רשיונה הנהיגה וברשותה היה גם הרכב, עשתה את המלאכה.

במבט לאחור, לא הרגשתי בשינוי שהתחולל אצלה. בבית המשיכה לתפ"קד כרגיל. היא יצאה לעבודה, נפגשה עם חברות ושכנות ולא הרגשתי דבר. רק מדי פעם, כששוחחנו, היא הזכירה את המוסכניק הערבי מחברון שעזר לה לנתק את הרכב. לא ייחסתי לדברים שום חשיבות.

מה יגידו השכנים

"החשד הדק הראשוני שעלה בראשי, היה כשהגעתי יום אחד הביתה לאחר העבודה, ובסלון ישבו ארבעה ערבים. אחד מהם דייב, ולגמו קפה. דינה הציגה אותי לפנייהם ואותם לפניי, והסבירה לי שאלה הם האנשים הטובים העוזרים לה לתקן את הרכב. הצטרפתי אליהם ושוחחנו על נושאים שונים.

אחרי יומיים חזרה התמונה על עצמה. הארבעה ישבו בסלון ולגמו קפה. התמונה חזרה גם בשלישית, ואז כעסתי. ניסיתי לדבר אל ליבה של דינה, להסביר לה שאני מגיע עיף לאחר העבודה ורוצה לנוח. "דינה כעסה. היא הרימה את קולה וצעקה בקוליות. לא נשארתי חייב. גם אני צעקתי. אחרי שנרגענו, היא הבטיחה לי שיותר היא לא תזמין אותם לבית.

כעבור יומיים נכנסתי הביתה, ורי איתי במיטבח כוסות קפה. דינה סיפרה לי שדייב, המוסכניק מחברון, היה ושתה קפה. התרגזתי. דינה הסבירה לי שערב קודם השאילה לדייב את ריככה, משום שהשעה היתה מאוחרת. היא סיפרה לי שהוא עזר לה לתקן תקלה ברכב.

לא יכולתי להבליג. הסברתי לי דינה שגם לי יש כבוד עצמי. לפני המישפחה והשכנים. מה יגידו השכנים כשאני בעבודה וגבר מתהלך בביתי חופשי? דינה הבטיחה שיהיה שינוי. "המצב הלך והידרדר. מדי יום הרי ציאה דינה כספים מהבנקומט המשוו תף. כל חייה סבבו סביב דייב. היא הרעיפה עליו מתנות ובגדים. דייב הפך להיות המרכז בחייה. "אני לא כועס עליה שהיא התאהבה בערבי. באותה מידה היא היתה יכולה להתאהב גם בסניו. אבל במה אשמים הילדים? למה הם צריכים להיפגע מהעניין?"

אום-כולתום במקום אלכוהול

אהבה בין דינה ודייב נמשכה. דינה החלה להיעדר ממקום עבודתה. בערבים נהגה לצאת מהבית:

התלונה בוטלה

"דינה לא הגיבה. היא השתנתה מבלי הכר. היחס שלה לערפאת ולע"רבים הפך להיות אוהד. ערפאת הוא קצין צבא מוכשר ויעיל. אמרה לי. בבית החלה לשמוע שירים בערבית. אוסכולתום הפכה להיות הזמרת הנצ"רצת עליה ביותר. היא התנורה לגמרי משתיית אל-כוהול ואסרה עליי להכניס בשר לבן לביתנו. כאב לי לראות את אשתי כך. במיוחד דאגתי לילדיי. השינוי באורח החיים פגע בהם. "האהבה למוסיקה ולמנטאליות הערבית הדאינו אותי. כאשר הילדים ראו בטלוויזיה ריקודי-בטון, או שירים בערבית, הם שאגו וקראו לאמם להגיע ולראות."

השכנים בבניין ריננו וריכלו. גם עכשיו. אחרי מעשה, הם בתמונה. נותנים עצות לשיינפלד. "תפנה לרבי," אומרת לו אחת השכנות.

ממשיך שיינפלד: "ערב אחד יצאה דינה עם הילדים. דאגתי. בשעה עשר הם עדיין לא חזרו. התקשרתי למיש"טרה ולהפתעתי התברר לי שאשתי וילדיי שם. ביקשתי מהשוטר שישלח את ילדיי הביתה ושרק אשתי תישאר לחקירה. אבל הילדים לא רצו. "בלי אמא, אנחנו לא חוזרים."

"כאשר חזרה דינה הביתה, בארבע בבוקר, היא סיפרה לי סיפור מוזר שבעת נסיעה בעיר העתיקה עצר אותה ערבי עם אבן, שביקש לפגוע בכמ"ר ניתה. היא ירדה מהרכב וכמקל, שהיה ברכב, היכתה בערבי בראשו.

"הסיפור נשמע לי מוזר. במיוחד, כאשר היא סיפרה לי שבעניין זה לא יהיה מישפט. לאחר זמן-מה נודע לי הסיפור האמיתי: דינה היתה עם דייב והילדים, ירדה, שלו היה דייב חייב כספים, ביקש את כספו. התפתחה ביניהם תיגרה, ואז עשתה דינה את המעשה. דייב לא נשפט. היריד ביטל את התלונה."

הציאות של דינה עם הילדים הטרדו את שיינפלד. הוא דיבר עם ילדיו, דן בן 12 וגד בן 9. "הגדול שיקר לאביו. כאשר שיינפלד שאל אותו אם מישהו יוצא איתם, ענה לו דן שהם יוצאים רק עם

"אני לא כועס עליה שהיא התאהבה בערבי. באותה המידה היתה יכולה להתאהב גם בסניו. אבל במה אשמים הילדים? למה הם צריכים להיפגע מהעניין?"

פחתו של דייב. אשתו של דייב הופיעה מדי יום שישו בביתו, שאלה חקרה. בשלושת החודשים האחרונים היא הפסיקה לבוא. שיינפלד לא הרים ידיים. הוא כתב מיכתבים לנשיא המדינה, לשגרירות האמריקאית, לשגרירות הצרפתית ולצלב האדום: "הסיכוי היחיד הוא שבעזרת אנשים שיש להם מהלכים במארוקו אני אניע אליהם. אני רוצה להציל את הילדים!"

עדרויות והאחורים. הפיצויים וכספי קופות-הגמל שקיבלה, שיפרו את מצבה הכספי. היא, בניה ודייב ירדו לטאבה וחיו כמישפחה. כיום העצמאות חשך עולמו של שיינפלד. דינה וילדיו נעלמו. הוא ביקש להתלונן במישטרת ירושלים, אך השוטרים לא מיהרו לטפל. "החשד היה שהם חצו את הגבול למצרים. פניתי לכל מי שיכול לעזור ואז התקשרה אליי דינה ממצריים

אמא. אומר סנדו: "כשהילד שלי מש"ק, אני מרגיש את זה מייד." **טלפון ממצריים** **המיקרה ששבר לגמרי את שיינפלד היה באחד הערבים כאשר אשתו וילדיו יצאו לפגוש את דייב. אחרי כשעה חזרה דינה הביתה**

לעיתים עם הילדים ולעיתים לבר, כשהיא מתרצת את יציאותיה בהשתתפות באסיפות של תנועת שלום עכשיו (היום אני יודע) אומר שיינפלד, "שכל התירוצים והסיבות היו שקר." היחסים בין סנדו ודינה התקררו אטי-אטי. סנדו גבה-הקומה, הנראה צעיר מגילו, ממשין: "יום אחד פנתה אליי דינה ואמרה לי שיייב מזמן אותנו, ואת שכנתנו, להתארח בביתו בחברון.

בבית היתה האווירה טובה. האב סנדו גאה ב"ילדים, דן וגד, ומתגעגע אליהם.

